

N:o 39.

Af Herr A. Rundbäck: Angående pension åt Telegrafassistenten J. P. K. Lönngréns efterlemnade enka.

Den 26 Juni sistl. år afled Telegrafassistenten och Domkyrkoorganisten i Wexiö Johan Peter Knut Lönngren i en ålder af nära 58 år, efterlemnande i ytterst behöfvande omständigheter enkan Fanny Sofia Amalia, född Grell samt tvenne minderåriga gossar vid omkring 12 och 5 års ålder. (Bil. A. och B.)

Bouppteckningen efter Lönngren visade en behållning af blott 1,702 kronor 35 öre, hvartill dock kommer en tillgång under nådåren vid organistbefattningen, hvilken tillgång likväl, efter vikariens aflöning, blir ganska obetydlig och knappt lemnar erforderligt bidrag till familjens bergning under dessa år, helst enkefru Lönngren eger klen helsa och derigenom inskränkt arbetsförmåga. (Bil. C. och D.)

Vid sitt frånfälle hade Lönngren varit i telegrafverkets tjänst anställd under 17 år, hvaraf 2 år såsom elev, 6 år såsom extra ordinarie assistent och 9 år såsom ordinarie assistent. Att han måste vänta 6 år på ordinarie anställning vid verket kom sig deraf, att han icke kunde söka befordran vid någon annan telegrafstation än i Wexiö, der han egde en annan ordinarie tjänst, och det var en beklaglig otur för honom, att ledighet icke yppades derstädes, förrän han fått i så många år tjänstgöra såsom extra ordinarie. (Bil. E.) Deremot har Lönngren under vida längre tid varit i tillfälle att särdeles förtjenstfullt gagna det allmänna på ett annat område, nämligen såsom rikt begäfvad och utmärkt skicklig musikedirektör och domkyrkoorganist. I sistnämnda befattning, som han tillträdde 1848, har han nämligen allt ifrån denna tid besörjt organistelevernas inom Wexiö stift musikaliska bildning och undervisning samt haft sig anförtrodt ej mindre att pröfva och betyga dessa i organistexamen än äfven att besigtiga och insynia alla under tiden inom stiftet byggda eller reparerade orgelverk.

Af Telegrafstyrelsens bifogade utlåtande (Bil. E.) inhemtas vidare, att "Lönngren i listtiden städse med nit och påpasslighet fullgjort sina åligganden vid telegrafverket och i öfrigt ådagalagt ett hedrande uppförande". Wexjö Domkapitel lemnar honom äfven det vitsord (Bil. F.), att han "ej mindre vid utöfvandet af sin organistbefattning än vid fullgörandet af honom lemnade uppdrag om orgelbesigtningar i stiftet, äfvensom vid organistelevernes musikaliska bildning, ådagalagt lika oförtröttadt nit som utmärkt skicklighet". Inom hela orten var också Lönngren högt värderad såsom en i högsta måtto arbetsam, pligtrogen och tjenstvillig man, hvilken med den yttersta sorgfällighet och samvetsgrannhet skötte allt hvad honom ålåg. Hedrande för hans minne är äfven, att han, ehuru sjelf i små omständigheter, icke sällan lemnade fattiga organistelever kostnadsfri undervisning i musik och med den största beredvilighet sökte tjena hvar och en, som anlätade honom om hjälp eller handledning.

I mer än ett fjerdedels sekel verkade sålunda Lönngren, ehuru i en jemförelsevis obemärkt samhällsställning, till det allmännas gagn med föredömlig flit och trohet. Men trots hans ovanliga arbetsamhet, för hvilken dagens timmar sällan räckte till, var det dock honom icke möjligt att samla några öfverskott för familjens behof i händelse af hans fränfalle. Med glädje fästade han derföre sina förhoppningar vid den föreslagna enke- och pupillkassan för telegrafverkets tjenstemän, hvarigenom en möjlighet bereddes honom att genom en mindre afgift årligen tillförsäkra sin möjligen blifvande enka en årlig pension af 360 kronor; och det sista bekymmer motionären hörde honom i listtiden uttrycka var att sistlidne Riksdag icke beviljade de af Kongl. Maj:t äskade medel för denna kassas åvägbringande. Men på samma gång uttalade han tillika den förhoppning, att frågan vid denna riksdag nog skulle röna en bättre framgång. — Så skall äfven sannolikt ske, sedan Kongl. Maj:t ånyo begärt ett ringa anslag för ändamålet. — Men Lönngren blef det emellertid icke beskärmt att få glädja sig åt den sannolika uppfyllelsen af den förhoppning han sålunda uttalat. Och om Lönngrens fränfalle från sin familj under alla förhållanden var högst beklagansvärdt, så måste det i dubbel måtto beklagas derföre, att det skulle inträffa just under det statsmakterna välvilligt voro betänkta på åtgärder att bereda telegraftjenstemännens efterlevande en nödortftig pension till bidrag för deras bergning.

Men just denna omständighet uppmuntrar mig mest att hoppas på Riksdagens välvilja att lemna enkefru Lönngren den pension, hvarom jag genom denna min motion ödmjukligen anhåller. Ty helt visst skall det deltagande som visas telegraftjenstemännens enkor och barn i allmänhet, icke undandragas de efterlevande efter en förtjent medlem af denna korps, på hvilkas sorgliga lott det fallit att tidigare än de öfriga blifva i behof af hjälp.

Tilläggas får slutligen, att enkefru Lönngren i sitt bekymmer vändt sig till K. M:t med underdånig ansökan att genom nådig proposition blifva hos Riksdagen anmäld till erhållande af någon pension, men att denna ansökan, som af Telegrafstyrelsen förordats, icke blifvit af K. M:t bifallen, förmodligen på den grund, att afidne Lönngren icke ansetts nog länge hafva egnat sina krafter och sitt arbete åt det allmännas tjenst. Och är det med anledning häraf jag, med åberopande af här angifna skäl och under hänvisning till de af Telegrafstyrelsen anförda prejudikat, tillåter mig att, i form af motion, härmedelst underställa Riksdagens välvilliga pröfning den nödställda enkans behof af hjälp samt föreslå,

det Riksdagen täcktes bevilja enkan efter afidne telegraf-assistenten i Wexiö Johan Peter Knut Lönngren en årlig pension af 300 kronor, så länge hon lever ogift.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 23 Januari 1875.

A. Rundbäck.

I förestående motion instämma:

J. Jonasson. J. Sandstedt. Carl Magni. J. N:son Englander.
C. I. Bengtsson. Jöns Pehrsson.

Alla från Kronobergs län.

(Afskrift.)

Bil. A.

Att afidne Domkyrko-organisten och Telegrafassistenten, Direktör Johan Peter Knut Lönngren från N:o 61 af Wexiö stadsförsamling, född den ²⁹/₉ 1816 (sexton) och i äktenskap förenad med Fanny Sofia Amalia Grell född den ⁶/₁ 1830 (trettio) och i åtnjutande af medborgerligt förtroende, dog den ²⁶/₆ innevarande år, efterlemnande enka och minderåriga barnen, Gustaf Albert, född den ¹⁵/₉ 1862 (sextiotvå) och John Eric, född den ²³/₇ 1869 (sextionio); varder härmed på begäran intygadt.

Wexiö i Pastors-expeditionen den 1 Okt. 1874 (sjuttiofyra).

A. Holmberg,
v. p. l.

(Afskrift.)

Bil. B.

På begäran intygas härmed, att enkefru Fanny Sofia Amalia Lönngren, enka efter aflidne telegrafassistenten Johan Peter Knut Lönngren i Wexiö befinner sig med tvänne minderåriga söner, Gustaf Albert född den 15/9 1862 (sextiotvå) och John Eric född den 23/7 1869 (sextionio), i ytterst behöfvande omständigheter, och att hon så väl härigenom som på grund af sin högst aktning svärda karakter oeh vandel samt sin rastlösa sträfvan för sin och desinas försörjning är synnerligen förtjent af all den hjälp, som kan beredas henne.

Wexiö den 19 December 1874.

A. Holmberg,
v. p. l.

Uti ofvanstående intyg instämma:

C. A. Holmberg,
Landssekreterare.

A. Rundbäck,
Lektor.

(Afskrift.)

Bil. C,

Att enkefru Fanny Lönngren de senare åren lidit af en hjertåkomma, i följd hvaraf möjligheten för henne att sig med arbete försörja i icke ringa mån inskränkes, intygas på aflagd embetsed.

Wexiö den 19 December 1874.

J. F. Liedholm,
Hospitalsläkare.

(Afskrift.)

Bil. D.

Transumt.

År 1874 den 20 Augusti förrättades bouppteckning efter Domkyrkoorganisten och Telegrafassistenten, Musikdirektören Johan Peter Knut Lönngren, som afled här i staden den 26 sistl. Juni och såsom sterbhusdelegare efterlemnade sin kära maka fru Fanny Sofia Amalia Lönngren, född Grell, och tre med henne sammanafnade barn, myndige sonen, rese-postexpeditören Knut Edvard Theodor Lönngren samt omyndiga sönerna Gustaf Albert, född den 15 Sept. 1862 och John Eric, född den 23 Juli 1869 — — — — —

		Rmt.	
<i>Tillgångar.</i>			
	Summa	3,375	25
<i>Skulder.</i>			
		1,672	90
	Behållning	1,702	35

Sålunda förrättadt betygar. Wexiö som ofvan.

Axel Koræn.

År 1874 den 21 September är denna bouppteckning till Rådstufvurätten i Wexiö ingifven i två exemplar, af hvilka det ena skall förvaras bland rättens handlingar; betygar

Å Rådstufvurättens vägnar:
Axel Koræn.

(Afskrift.)

Bil. E.

Underdånigste Memorial.

Sedan assistenten vid telegrafstationen i Wexiö J. P. K. Lönngren den 26 Juni detta år afidit, har hans efterlemnade enka Fanny Lönngren, född Grell, uti en till Eders K. M:t ingifven skrift underdånigst anhållit om nådig framställning till Riksdagen derom, att något understöd af allmänna medel måtte beviljas för hennes eget och två oförsörjda barns uppehälle; varande till stöd häraf hufvudsakligen anfördt följande:

att mannen, som vid sin död uppnått en ålder af nära 58 år, varit i telegrafverkets tjenst anställd under 17 år, hvaraf, enligt hvad den hos Telegrafstyrelsen befintliga liggare öfver telegrafpersonalen utvisar, två år såsom elev, 6 år såsom extra ordinarie assistent och 9 år såsom ordinarie assistent;

att han, såsom tillika varande organist vid Wexiö domkyrka, var underståndsatt att söka ordinarie anställning vid annan telegrafstation än den i Wexiö, så att han till följd deraf nödgades vänta på en dylik befordran intilldess någon assistentplats derstädes blefve ledig; samt

att serskildt härvid förekommer det ömmande förhållande, att sökanden genom mannens förtidiga död gått i mistning af en pensionsförmån, hvaraf hon otvifvelaktigt skulle hafva kommit i delaktighet, derest mannen fått lefva, intilldess den serskilda enke- och pupillkassa för telegrafverket kommit till stånd, hvartill förslag redan blifvit uppgjort och af Eders Kongl. Maj:t för innevarande års riksdag framlagdt.

Genom nådig remiss af den 20 nästlidne Oktober anbefalld att utlåtande häröfver afgifva, får Telegrafstyrelsen, jemte remissaktens återställande, i underdånighet upplysa:

att assistenten Lönngren i lifstiden städse med nit och påpasslighet fullgjorde sina åligganden vid telegrafverket och i öfrigt ådagalade ett hedrande uppförande,

samt att hans hustru, om förberörda kassa, såsom ämnadt var, hade med år 1875 kunnat komma till stånd och mannen fått såsom delegare deri

inträda i enlighet med de af pensionskomitéén uppgjorda och af Eders Kongl. Maj:t hos Riksdagen föreslagna grunder, skulle efter mannens död hafva kommit i åtnjutande af en pension till belopp af 360 kronor.

Vid sådant förhållande och då pensioner från allmänna indragningsstaten af Riksdagen beviljats dels år 1866 åt telegrafassistenten C. M. Bergmans enka och dels innevarande år åt telegrafkommissarien R. Th. Jönssons enka, hemställer Telegrafstyrelsen i underdånighet.

att Eders K. Maj:t täcktes bereda jemväl sökanden en likartad förmån, att af henne från början af 1875 tillgodonjutas med ett belopp, hvilket styrelsen anser skäligen skulle kunna bestämmas till 200 kronor för år.

Stockholm den 26 November 1874.

Efter nådigste förordnande:

Axel Akrell.

Herman Uddenberg.

(Afskrift.)

Bil. F.

Utdrag af protokollet, hållet i Wexjö Domkapitel den 7 Oktober 1874.

§ 10.

Med anledning af tilltänkt underdånig ansökan om någon pension efter aflidne mannen Domkyrko-organisten Knut Lönngrén i dennes egenskap af assistent vid Kongl. Elektriska Telegrafverket i riket hade enkan, fru Fanny Lönngrén, i skrifvelse af den 6 dennes, anhållit om Domkapitlets intyg öfver dels aflidne mannens tjenstgöring såsom organist vid härvarande domkyrka, dels hans fullgörande af förtroendet att besigtiga nya eller reparerade orgelverk inom stiftet dels ock slutligen huru han skött organistelevernas musikaliska bildning; och ville domkapitlet med föranledande häraf med nöje vitsorda, att numera aflidne Domkyrko-organisten Lönngrén ej mindre vid utöfvandet af sin organistbefattning än vid fullgörandet af honom lemnade uppdrag om orgelbesigtningar i stiftet, äfvensom vid organistelevernas musikaliska bildning, ådagalagt lika oförtröttadt nit som utmärkt skicklighet; skolande utdrag af protokollet härom sökanden meddelas.

In fidem

Gust. Sundberg.

Förestående afskrifters öfverensstämmelse med oss förevisade originalhandlingar eller vidimerade afskrifter, intyga:

J. Rundbäck.

J. F. Fredricson.